Ara Pirineus, 09/11/20

La polèmica de l'os

Aquests acords, presos lluny del Pirineu, no han tingut en compte el criteri dels que hi viuen

MANEL FIGUERA ***Professor i escriptor***

Dimarts passat vam saber que **l'os Goiat havia perdut a la Ribagorça aragonesa el collar GPS** que el geolocalitzava per satèl·lit. Arran del fet, les opinions no s'han fet esperar. Resumint-les, hi ha qui pensa que no controlar-lo perjudica el bestiar que pastura a la muntanya i fins i tot les persones que s'hi dirigeixen. En canvi, d'altres asseguren que això el farà més vulnerable als trets dels caçadors.

L'os bru del Pirineu, de tradició mil·lenària, **ha estat perseguit fins a la quasi desaparició a la meitat del segle XX**. Per això el 1993 la Unió Europea, França i Espanya van impulsar el programa LIFE, adreçat a salvaguardar l'existència dels tres animals més compromesos de la serralada: l'os, el trencalòs i la cabra salvatge. La reintroducció del plantígrad —no sense polèmica— es va iniciar el 1996 amb tres exemplars d'Eslovènia.

Com a excursionista i amant de la natura, no tinc res en contra d'aquest bell animal. Però hi ha una realitat que sovint es passa per alt: també fa milers d'anys que el Pirineu està humanitzat, que hi ha qui viu de la ramaderia i que gràcies a aquesta ramaderia s'abasteix la població de productes làctics i de carn. És cert que al llarg dels segles el bestiar, l'os i depredadors com el llop han conviscut, però ara es fa difícil, sobretot perquè els ramats solen pasturar lliures. Crec que aquests acords, presos lluny del Pirineu, no han tingut en compte el criteri dels qui hi viuen. Si hi ha gent que hi està en contra, ho entenc perfectament.